

עמרי טלמון

לרגל זכייתו בפרס מפעל חיים של מטעם משרד התרבות והספורט, בהמלצת התאחדות "אילת", פגשנו את עמרי טלמון, חבר הנהלת "אילת", מנכ"ל קלוב התעופה לשעבר ואיש התעופה הספורטיבית בכל רמ"ח איבריו, שמסכם למעלה מ-40 שנות פעילות בין שמים וארץ.

"זה לא סוד שמדובר בענפי ספורט שאינם זוכים לתמיכה ולעידוד הראויים להם. על מנת לעסוק ברצינות בספורט הזה יש צורך במשאבים רציניים (זמן וכסף). אם ניקח את הטיסאות, הרי שביחס למספר המדליות של כל אינדי הספורט ב"אילת", מדובר באחד מתוך שלושת האיגודים המובילים מבחינת הישגים שמביא תוצאות יפות מדי שנה.

התעופה הספורטיבית מתפתחת, אבל לדאבוני עדיין לא בקצב מספיק גבוה. למעשה, זהו אחד מהענפים הבודדים שאין בו הפרדה מגדרית. בנים ובנות מתחרים בהם יחדיו וזה בהחלט מעורר גאווה. מצד שני, אין כמעט נשים בספורט הזה וזה חבל. משום מה תעופה נתפסת כספורט גברי וזהו סטוס קוו שיש לשנות. לא הצלחתי להעביר תכנית של תמיכה אקטיבית בקידום נערות בספורט הזה, וזהו משהו שחשוב לשנות על מנת לחשוף את הענף הזה בפני כמה שיותר גורמים".

אילו ערכים מספקים ענפי התעופה הספורטיבית לאלו העוסקים בהם?

"אלו ענפים שדורשים מקצוענות והתמדה באימונים. לא ניתן לעסוק בהם פעם או פעמיים בשנה. למשל בטיסאות מדובר גם בבנייה עצמית של טיסים שמהווה עיסוק פנאי שלטעמי הוא מרתק. הנוער שעוסק בתחום הזה מחויב להפעלת האינטלקט, להכיר תחומים רבים כמו מטאורולוגיה, אווירודינמיקה ועוד. זה ממלא את הזמן הפנוי בצורה ראויה ומוסיף לספורטאים ערך מוסף בחייהם".

עד כמה משמעותית תרומתה של "אילת" להתפתחות ענפי התעופה הספורטיבית?

"אין הבדל בין הספורט התעופתי לענפים אחרים. "אילת" תומכת בכולם לפי קריטריונים. חשוב להבהיר שאילו לא התמיכה של "אילת" כעוגן הצלה ליותר מ-30 ענפי ספורט שאינם פופולאריים או פופוליסטיים כמו ענפים אחרים, רבים מהם כלל לא היו מצליחים להתקיים. מאז הווסדה של "אילת" היא מטפחת ספורטאים מצטיינים, יצרה קרנות, תומכת בהשתתפות באלפיניות בינלאומיות ועושה חדשות לבקרים למען איגודיה השונים, לרבות ענפי התעופה. זוהי עבודה מסביב לשעון, פעולה ברכה לטובת הענפים הללו שעליה ניתן רק להודות מכל הלב".

הרשו לנו לעשות כבוד לאחת מאושיות הספורט הבכירות בהתאחדות "אילת". דמות אשר פעילה השכם וערב בתחום התעופה האווירית ומהווה אורים ותומים עבור רבים מהספורטאים והספורטאיות בענפי התעופה של "אילת". אנחנו מתכוונים כמובן לעמרי טלמון, מנכ"ל קלוב התעופה לשעבר וחבר הנהלת התאחדות "אילת" בהווה.

לרגל זכייתו של טלמון בפרס מפעל חיים, מטעם משרד התרבות והספורט, אותו קיבל בטקס המצטיינים השנתי של התאחדות "אילת" שנערך לאחרונה בת"א, פגשנו אותו לראיון מרתק בו הוא מגולל את פעילותו הענפה בתחום התעופה האווירית ומה למעלה מ-4 עשורים.

עבור מי מכס שאינו בקיא בשלל "כובעיו" של טלמון במסגרת ענפי התעופה, הרי לכם רשימה חלקית של תפקידיו במהלך השנים: מדרר דאייה ראשי, מנכ"ל קלוב התעופה במשך כעשור (ארגון הגג של ענפי התעופה הספורטיבית בישראל הפועל תחת התאחדות "אילת" וכולל את ענפי הדאייה, טיסאות, מצנחי רחיפה, גלישה אוויר, תעופה כללית ותעופה זעירה), נציג קלוב התעופה באיגוד הבינלאומי לתעופה ספורטיבית (FAI), פעיל בנושא חקיקת טייס ספורטיבי בכנסת ישראל, חוקר תאונות מטעם משרד התחבורה. עמרי אף קיבל פרסים בתחום ביטחון ישראל והיד עוד נטויה.

עמרי, ספר לנו איך החל הקשר בינך לבין התעופה הספורטיבית?

"כמו כל ילד גם אני חלמתי לטוס יום אחד. בתחילת התיכון הלכתי לגנד"ע אוויר ושם השתתפתי בקורס טיסאות. לאחר מכן הציעו לי להצטרף לקורס טייס בגנד"ע. כמו היום, היה צריך אז חתימה של שני הורים ואמי סירבה לחתום. אולם למרות זאת, הטיסה הראשונה שלי הייתה במטוס פייפר של חיל האוויר בפסח 1952 במסגרת קורס תצפיתנים. שנים אחרי שהשתחררתי מצה"ל, בשנת 1971, אמרתי לעצמי מדוע לא להגשים חלום ילדות. למדתי לטוס ולראות ומאז אני פעיל בשטח. באופן אקטיבי עד לפני כמה שנים ובאופן פסיבי בעבודות ניהול וארגון עד היום".

כמי שמכיר את ענפי הספורט התעופתיים על בוריים, לאן מועדות פניהם?